

บทที่ 4

สภาพทางกายภาพของอุทยานแห่งชาติสิรินาถ

บทนี้จะได้นำเสนอข้อมูลทางกายภาพต่างๆ ไปของอุทยานแห่งชาติสิรินาถ เพื่อให้เห็นถึงศักยภาพในภาพรวม โดยจะอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้

- 4.1 ลักษณะทางกายภาพ
- 4.2 ระบบทางน้ำ
- 4.3 ภูมิอากาศ
- 4.4 ป่าไม้
- 4.5 สัตว์ป่าและสัตว์เลี้ยง
- 4.6 ทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล
- 4.7 ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว

ลักษณะที่ตั้งทางกายภาพของอุทยานแห่งชาติสิรินาถแสดงได้ด้วยรูปที่ 4.1

4.1 ลักษณะทางกายภาพ

อุทยานแห่งชาติสิรินาถ นับเป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ 31 ของประเทศไทย มีพื้นที่ครอบคลุมอยู่ในท้องที่อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ตั้งอยู่ที่ 89/1 ม.1 บ้านโนยาง ตำบลสาธุ อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต 83140 เป็นอุทยานแห่งชาติทางทะเลบริเวณชายฝั่งด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะภูเก็ต ประกอบด้วยป่าสนทะเลธรรมชาติ หาดทรายขาวสะอาด แนวปะการังที่สวยงาม และที่วางไข่ของเต่าทะเล กับฉักจันทะเลจำนวนมาก ตลอดจนหอยทะเลที่หายากหลายชนิด อุทยานแห่งชาติสิรินาถอยู่ห่างจากสนามบินภูเก็ตเพียง 1 กิโลเมตร มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 56,250 ไร่ หรือ 90 ตารางกิโลเมตร เดิมพื้นที่บริเวณอุทยานแห่งชาติเป็นพื้นที่ทุ่งสงวนเลี้ยงสัตว์บ้านสาธุ กรมป่าไม้ ได้มีหนังสือที่ กส. 0801/3326 ลงวันที่ 31 มกราคม 2520 ถึงจังหวัดภูเก็ต ส่งสำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการรัฐมนตรีที่ สร.0202/1305 ลงวันที่ 1 มีนาคม 2520 เรื่อง การพัฒนาจังหวัดภูเก็ตให้เป็นเมืองท่องเที่ยว ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ประชุมเมื่อวันที่ 26 มกราคม 2520 ลงมติให้ความเห็นชอบกำหนดนโยบายในการพัฒนาจังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยว และจังหวัดภูเก็ตได้มีหนังสือ ค่วนมากที่ ภก.09/7211 ลงวันที่ 6 กรกฎาคม 2520 ขอให้กรมป่าไม้จัดพื้นที่บริเวณชายหาดในท้องที่อำเภอถลางเป็นวนอุทยานทางทะเล โดยเริ่มจากหาดทรายแก้ว หาดไม้ขาว เลียบริมทะเลลงไปทางใต้จนถึงหาดโนยางมีความยาวประมาณ 13 กิโลเมตร ประกอบกับในท้องที่จังหวัดภูเก็ตมีหาดทรายที่สวยงามอยู่มาก และ นายเสน่ห์ วัฒนาธร ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ให้การสนับสนุนอย่างดียิ่ง ป่าไม้จังหวัดภูเก็ตได้มีหนังสือ ค่วนมากที่ ภก.09/484 ลงวันที่ 23 กันยายน 2520 ส่งรายงานการสำรวจเบื้องต้นป่าสนทะเล หาดไม้ขาว หาดโนยาง อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินให้กรมป่าไม้พิจารณาจัดตั้งเป็นวนอุทยาน กองอุทยานแห่งชาติ กรมป่าไม้ จึงได้ส่งเจ้าหน้าที่ออกไปทำการสำรวจ ปรากฏว่า เป็นพื้นที่ที่มีสภาพเหมาะสมสำหรับจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยว มีเอกลักษณ์ทางธรรมชาติและจุดเด่น เช่น ป่าสนทะเลธรรมชาติ หาดทรายขาวสะอาด แนวปะการัง และโขดหินที่สวยงาม ประกอบกับบริเวณชายหาดบางตอนเป็นที่วางไข่ของเต่าทะเล และฉักจันทะเลจำนวนมากเหมาะสมที่จะจัดตั้งเป็นอุทยานแห่งชาติ กองอุทยานแห่งชาติ กรมป่าไม้ จึงได้นำเสนอคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ ซึ่งได้มีมติในการประชุมครั้งที่ 1/2523 เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2523 เห็นสมควรกำหนดพื้นที่ดังกล่าวเป็นอุทยานแห่งชาติ โดยมีพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าสนทะเล ป่าเขารวก ป่าเขาเมือง และบริเวณหาดโนยาง ในท้องที่ตำบลไม้ขาว ตำบลสาธุ และตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต พื้นที่ 90 ตารางกิโลเมตร ซึ่งประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 98 ตอนที่ 115 ลงวันที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ. 2524 โดยให้ชื่อตามที่ชาวภูเก็ตเรียกขานว่าอุทยานแห่งชาติหาดโนยาง ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2533 ให้ประกาศพื้นที่ราชพัสดุบริเวณท่าฉัตรไชย ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต เนื้อที่ 4.48 ตารางกิโลเมตร ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ เพื่อน้อมเกล้าถวายเนื่องในวโรกาสอันเป็นมหามงคลสมัย ในการที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์

พระบรมราชินีนาถ จะทรงเจริญพระชนมายุครบ 5 รอบ ในวันที่ 12 สิงหาคม 2535 กรมป่าไม้จึงได้เข้ามาดำเนินการผนวกพื้นที่เข้ากับอุทยานแห่งชาติหาดในยาง โดยมีเป้าหมายที่จะพัฒนาพื้นที่และพื้นที่ป่าพื้นที่ดังกล่าวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้คงอยู่ตลอดไป พร้อมทั้งขอพระราชทานชื่อใหม่ที่เหมาะสม ซึ่งได้รับพระราชทานชื่อใหม่ว่า “อุทยานแห่งชาติสิรินาถ”

อุทยานแห่งชาติสิรินาถประกอบด้วยผืนน้ำประมาณ 76 เพอร์เซ็นต์ และผืนดินประมาณ 24 เพอร์เซ็นต์ มีลักษณะภูมิประเทศที่สำคัญ คือ ป่าเขารวกเขาเมือง เขาไศครุ ซึ่งมีลักษณะธรณีสัณฐานเป็นภูเขาหินแกรนิต และเชิงเขา ซึ่งถูกกระบวนการผุพังและกัดกร่อน โดยมียอดเขาไศครุความสูง 335 เมตร และยอดเขาเมืองหรือเขาม่วงสูง 295 เมตร ธรณีสัณฐานที่ชายฝั่ง ซึ่งเกิดจากการทับถมของตะกอนชายฝั่งทะเลรูปแบบต่างๆ โดยสามารถจำแนกเป็น หาดทราย ได้แก่ หาดท่าฉัตรไชย หาดทรายแก้ว หาดไม้ขาว ซึ่งยาวต่อเนื่องจากทิศเหนือลงมาถึงหาดในยางทางทิศใต้ ซึ่งมีลักษณะเป็นหัวแหลมยื่นไปในทะเล เนื่องจากการงอกของทรายด้านหลังแนวปะการังซึ่งลดความรุนแรงของคลื่นมากกว่าบริเวณอื่น ความยาวรวมกันประมาณ 13 กิโลเมตร ต่อมายังหาดทรายที่อ่าวทุ่งหนูง ซึ่งเป็นที่ราบทราย-ทรายแป้ง กว้างประมาณ 1 ตารางกิโลเมตร และมีระดับเหนือน้ำในเวลาน้ำลง เป็นทางออกของคลองพะม่าลง หรือเรียกว่า ปากคลองปากบาง ซึ่งแต่เดิมในบริเวณทางออกจะเป็นพื้นที่ราบน้ำขึ้นถึงขอบปากคลอง และมีสภาพเป็นป่าชายเลนและที่ลุ่มน้ำกร่อยอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ แต่ปัจจุบันถูกบุกรุกถมดินทำให้หมดสภาพไป นอกจากนี้ในอุทยานแห่งชาติยังมีหาดทรายสั้นๆ ระหว่างหัวแหลมผาชัน เกิดจากการสะสมของทรายจากการกร่อนของหน้าผาหิน โดยคลื่นและกระแสน้ำเลียบฝั่ง ได้แก่ หาดในทอน หาดในทอนน้อย หาดที่อ่าวหินกรวย ส่วนบริเวณเกาะทะทางทิศใต้เป็นหาดทรายที่ต่อเนื่องขึ้นมาจากหาดบางเทาพบว่า กำลังเกิดลักษณะของสันดอนทรายงอกเชื่อมจากแผ่นดินไปยังเกาะทะ ส่วนชายทะเลบริเวณเขาไศครุและเขาม่วงมีลักษณะส่วนใหญ่เป็นหน้าผาหิน หาดหิน และลานตะพักหิน ที่เกิดจากการกระทำของคลื่น

4.2 ระบบทางน้ำ

ระบบทางน้ำในเขตอุทยานแห่งชาติสิรินาถ และพื้นที่ใกล้เคียงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ระบบ โดยยึดหลักการแบ่งตามสันปันน้ำ และทิศทางการไหลของน้ำผิวดินสู่ทะเล ดังนี้คือ

4.2.1 ระบบลุ่มน้ำคลองหยิด-คลองอู่ตะเภา เป็นระบบลุ่มน้ำที่ไหลสู่ช่องแคบระหว่างเกาะภูเก็ต กับจังหวัดพังงา โดยคลองหยิดมีต้นน้ำจากเขาคอเอนและเขาย่านบางคูไหลรวมกันเป็นคลองสวนมะพร้าวไหลผ่านบ้านไม้ขาว บ้านคลองสวนมะพร้าวทางทิศใต้มาทิศเหนือ

ความยาวประมาณ 8 กิโลเมตร บริเวณปากคลองมีลักษณะเป็นเอสทูรี เรียกคลองหยิด ส่วนคลองอุ้ตะเกาเป็นเอสทูรีเล็กๆ ของทางน้ำสายสั้นๆ จากทิศตะวันตกไหลลงไปหาทางขึ้นเข้ามาของน้ำทะเลมีพื้นที่น้ำขึ้นต่อเนื่องจากปากคลองหยิดจึงรวมเป็นระบบทางน้ำเดียวกัน

4.2.2 ระบบที่ราบชายฝั่งเก่าและแนวพรุบ้านไม้ขาว เป็นบริเวณที่ราบชายฝั่งทางทิศตะวันตกของเกาะภูเก็ต ซึ่งไม่ปรากฏลักษณะของทางน้ำไหล เนื่องจากสภาพเป็นดินทรายน้ำซึมลงได้ดินง่าย ซึ่งมักไหลและซึมมารวมกันที่พรุน้ำจืด

4.2.3 ระบบลุ่มน้ำคลองพะมาลง เป็นระบบทางน้ำสายสั้นๆ จากเขาทางตะวันออกและจากเขาไศครุ เขาม่วง ไหลตามที่ลุ่มขนานชายฝั่งมาออกทะเลที่อ่าวทุ่งหญ้า

4.2.4 ระบบทางน้ำบ้านในทอน เป็นพื้นที่ภูเขาสองข้างของหมู่บ้านในทอนไปยังทุ่งน้ำขัง ซึ่งเป็นบริเวณรับน้ำจากเนินเขา ก่อนที่จะออกสู่ชายฝั่งทะเลทางตะวันตกที่หาดในทอน

4.2.5 ระบบลุ่มน้ำคลองกะลา เป็นระบบลุ่มน้ำสายยาวมาจากคลองเหียงใกล้อำเภอถลางทางตะวันออกอ้อมภูเขาทางทิศใต้มารวมกับน้ำที่ไหลจากที่ราบหุบเขาบริเวณบ้านลานลงเป็นคลองกะลาสู่ทะเลที่ใกล้เกาะทะ

4.3 ภูมิอากาศ

อุทยานแห่งชาติสิรินาถอยู่ในบริเวณเส้นศูนย์สูตรด้านชายฝั่งทะเลฝั่งตะวันตก จึงเป็นบริเวณที่มีฝนตกชุกตลอดปี และมีอุณหภูมิค่อนข้างสูง อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุดในเดือนเมษายน 29 องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุดในเดือนธันวาคม 27 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ยของรอบ 30 ปี อยู่ในช่วง 32.3-35.3 องศาเซลเซียส ต่ำสุดเฉลี่ยของรอบ 30 ปี อยู่ในช่วง 19.8-22.9 องศาเซลเซียส

4.3.1 ปริมาณน้ำฝน

ปริมาณน้ำฝนรวมทั้งเดือนเฉลี่ยในรอบ 30 ปีที่ผ่านมานั้น พบว่าปริมาณน้ำฝนทั้งเดือนมีปริมาณน้อยในช่วงเดือนมกราคม กุมภาพันธ์ และมีนาคม โดยมีปริมาณน้ำฝนรวมทั้งเดือน และจำนวนวันฝนตกเฉลี่ยอยู่ในช่วง 32.7-73.2 มิลลิเมตร และ 5.7-6.9 วัน เดือนเมษายน มีจำนวนวันที่มีฝนตกมากกว่าเดือนธันวาคมเล็กน้อย คือ เมษายนมีฝนตก 12.7 วัน และเดือนธันวาคมมีฝนตก 10.3 วัน โดยปริมาณน้ำฝนทั้งเดือนของเดือนเมษายนและธันวาคม คือ 158.8 และ 66.1 มิลลิเมตร ตามลำดับ ส่วนเดือนพฤษภาคม-สิงหาคม และเดือนพฤศจิกายน มีปริมาณน้ำฝนอยู่ในช่วง 217.5 -286.7 มิลลิเมตร และจำนวนวันฝนตก 18.2-21.8 วัน ช่วงที่มีปริมาณน้ำฝนและจำนวนวันฝนตกสูงสุดพบในเดือนกันยายน คือ 413.7 มิลลิเมตร 24.2 วัน รองลงมาคือเดือนตุลาคม โดยมีปริมาณน้ำฝน 345.5 มิลลิเมตร วันฝนตก 23.2 วัน ส่วนเดือนที่มีปริมาณน้ำฝนทั้งเดือนและวันที่มีฝนตกน้อยที่สุด คือ เดือนกุมภาพันธ์ โดยมีปริมาณน้ำฝน 32.7 มิลลิเมตร วันฝนตก 5.7 วัน

4.3.2 ลมและทิศทางลม

อิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ นำลมร้อนชื้นมาจากมหาสมุทรอินเดีย ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนกันยายน ในช่วงนี้จึงมีฝนตกมาก และในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนเมษายนเป็นช่วงลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้อ่อนตัว ก็จะมีลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเป็นฤดูหนาวพัดเข้ามาแทนที่ อุณหภูมิในช่วงนี้ไม่ลดมาก แต่ยังมีฝนที่พัดผ่านอ่าวไทยมา ทิศของลมในรอบ 30 ปี พบว่าลมในเดือนมกราคม-มีนาคม และเดือนธันวาคมส่วนมากพัดจากทิศตะวันออกเฉียงใต้ และทิศตะวันตก ส่วนเดือนพฤษภาคม-เดือนตุลาคม ลมที่พัดส่วนมากพัดจากทิศตะวันตก มีบ้างบางปีที่มีลมพัดจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือ หรือตะวันออกเฉียงใต้ เดือนเมษายนและพฤศจิกายนเป็นช่วงเปลี่ยนลมมรสุม ทำให้มีกระแสลมปั่นป่วน มีหลายทิศทาง

4.4 ป่าไม้

พืชพรรณธรรมชาติในเขตอุทยานแห่งชาติสิรินาถสามารถแบ่งออกได้เป็น

4.4.1 ป่าชายหาด เป็นป้อมปราการป้องกันลมพายุในฤดูมรสุม พบเป็นแนวแคบๆ ตลอดแนวชายหาดของอุทยานแห่งชาติ สภาพเป็นป่าโปร่ง มีพรรณไม้กระจัดกระจายอยู่ทั่วไป ได้แก่ จิกเล หว่าหิน ไทร กระโดน กระทุ่มน้ำ จั้วป่า กระทิง สนทะเล โพทะเล หูกวาง มะนาวผี ส้านเสม็ด โคลงเคลง ฯลฯ พืชพื้นล่างประกอบด้วย มะพร้าว หวาย สาบเสือ ลำเจียก ไม้พุ่ม ไม้เลื้อย และพืชอิงอาศัยหลายชนิด เช่น เฟิน กกล้วยไม้ และกระช่อน เป็นต้น

4.4.2 ป่าชายเลน พบตามริมคลองที่น้ำทะเลท่วมถึง พันธุ์พืชที่สำคัญได้แก่ โกงกางใบเล็ก โกงกางแฉะ ฝาดแฉะ ตะบูนดำ แสมดำ แสมขาว ถั่วขาว สมอทะเล ดินเบ็ดทะเล พืชพื้นล่าง ได้แก่ จาก และเหงือกปลาหมอ

4.4.3 ป่าดงดิบ พบตามบริเวณที่เป็นภูเขาทางตอนใต้ของอุทยานแห่งชาติ บริเวณเขารวก เขามือเมือง พันธุ์ไม้ที่พบได้แก่ ไข่เขียว หลุมพอ กระแจะ เหยียง พลา ดินนกก ขอบป่า เป็นต้น ในบริเวณแหลมไสครู ตามแอ่งน้ำด้านหลังแนวปะการังพบหญ้าทะเล 2 ชนิด ได้แก่ หญ้าชะเงา ซึ่งเป็นชนิดเด่น และหญ้าชะเงาใบสั้น ซึ่งพบอยู่เพียงเล็กน้อย สำหรับในบริเวณท่าฉัตรไชยและปากคลองท่าหยิด พบหญ้าทะเล 5 ชนิด คือ หญ้าชะเงาใบยาว หญ้าชะเงา หญ้าชะเงาใบสั้น หญ้ามะกรูดใบใหญ่ และหญ้ามะกรูดใบเล็ก

4.5 สัตว์ป่าและสัตว์เลี้ยง

สัตว์ป่าที่พบในเขตอุทยานแห่งชาติสิรินาถส่วนใหญ่เป็นสัตว์ขนาดเล็กประกอบด้วย

4.5.1 สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม มี กระแตธรรมดา กระรอกคินหลังลาย กระรอกข้างลาย ท้องแดง และกระรอกปลายหางดำ เป็นต้น

4.5.2 สัตว์ปีก นกนางนวล เขี้ยวแดง นกกางเขนบ้าน นกคะเต็นอกขาว นกกระปูดใหญ่ นกเอี้ยงสาริกา นกเขาใหญ่ นกเขียวคราม และนกเค้าลมดง เป็นต้น

4.5.3 สัตว์เลื้อยคลาน กิ้งก่าบินปีกส้ม กิ้งก่าหัวแดง แย้ จิ้งเหลนบ้าน ตุ๊กแกบ้าน เขี้ย และงูเขียวดอกหมาก เป็นต้น

4.5.4 สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก คางคกบ้าน กบหลังขีด ปาดบ้าน อึ่งอ่างบ้าน และ ตุ๊กแกบ้าน เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม สัตว์ป่าที่ชาวบ้านบอกว่ายังสามารถพบได้บ้างในเขตอุทยานฯ ได้แก่ กระงะ กระแต ลิงแสม เขี้ย งูพังกา งูกะปะ งูเห่า หมูป่า และเคยมีรายงานว่าเคยพบ บ่าง เสือปลา ชะมด นาก ตะกวดและแย้ บริเวณคลองหลังที่ทำการอุทยานแห่งชาติ และบริเวณพรุน้ำจืดมีปลาและ สัตว์อยู่หลายชนิด ที่พบเห็นโดยทั่วไปได้แก่ ปลาตุ๊กตุ้ย ปลาแขยงใบขาว ปลาสลิค ปลากระดี่หม้อ ปลาตะเพียนขาว ปลากริม หอยขม หอยโข่ง ปลิงเข็ม ปลิงควาย และกิ้งฝอย เป็นต้น

4.6 ทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล

4.6.1 ปะการัง ในเขตอุทยานฯ พบแนวปะการังหลายแนวคือ บริเวณหาดในยางจะ พบอยู่ 2 บริเวณ คือ แนวปะการังหน้าทำการอุทยานฯ และแนวปะการังทางทิศใต้ของอุทยานฯ แนวปะการังตั้งแต่เกาะกะทะถึงหาดในทอน และแนวปะการังรอบเกาะแฉวง ปะการังที่พบในเขต อุทยานฯ มีความหลากหลายทั้งด้านชนิดและรูปร่าง ปะการังที่พบได้แก่

1. ปะการังก้อน (Massive Coral) ได้แก่ ปะการังสมอง ปะการังรังผึ้ง และ ปะการังโขด

2. ปะการังกิ่ง (Branching Coral) เช่น ปะการังเขากวาง

3. ปะการังแผ่น (Plating Coral) ได้แก่ ปะการังดอกกะหล่ำ (Pocilloporids Coral) และปะการังโต๊ะ (Tabulate Coral)

4.6.2 หญ้าทะเล ที่พบในเขตอุทยานฯ คือ หญ้าชะเงาเต่า หญ้าชะเงาใบสั้น หญ้ากุ่มชายเข็ม และหญ้าใบมะกรูด

4.6.3 สัตว์ทะเล ที่พบในบริเวณหาดทรายและแนวปะการัง ได้แก่ เต่ามะเฟือง เต่า กระ เต่าหญ้า เต่าตนุ ปูลม จักจั่นทะเล หอยทับทิม ปลากะพงเหลือง ปลาอมไข่ ปลาใบปอ

ปลาแมงแซ่ ปลากระริง ปลากระบอก ปลากระเบน ปลาปักเป้า ปลาเก๋า ปลาไหลมอเรย์ ปลาสิ่งโต ปีกจูด ปลาปากแตร ปลาผีเสื้อลายแปดขีด ปลาสินสมุทร ปลาการ์ตูนส้มขาว ปะการังเขากวาง ปะการังโจด ปะการังสมอง ปะการังเคลือบ ปะการังเห็ด ปะการังอ่อน พรหมทะเล และดอกไม้ทะเล เป็นต้น

จ๊กจั่นทะเล มีชื่อสามัญว่า Mole Crab หรือ Sand Crab เป็นสัตว์กลุ่มเดียวกับ กุ้ง ปู คือ มีลักษณะกึ่งกุ้งกึ่งปู ร่างเป็นรูปไข่ ตัวเมียจะมีขนาดใหญ่กว่าตัวผู้ 2 เท่า อาศัยอยู่ในทราย บริเวณชายน้ำที่มีคลื่น โผล่เฉพาะตาและหนวดขึ้นมาดักแพลงก์ตอนเป็นอาหารเข้าสู่ปาก จ๊กจั่นทะเล ที่พบที่หาดไม้ขาวมี 2 ชนิด คือ จ๊กจั่นควาย (Mole Asactyla) ซึ่งมีขนาดใหญ่ หายาก และจ๊กจั่นธรรมดา (Emerita Emeritus) เป็นจ๊กจั่นที่พบมากกว่าชนิดแรกและมีขนาดเล็กกว่า

4.7 ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว

อุทยานแห่งชาติสิรินาถมีทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นคือ ชายหาดที่มีความร่มรื่นด้วยทิวสนธรรมชาติและพรรณไม้ป่าชายหาดที่ร่มรื่น มีความยาวต่อเนื่องกันถึง 13 กิโลเมตร ชายฝั่งทะเลยังประกอบไปด้วยแนวปะการังน้ำตื้นอันเป็นที่อยู่ของปลานานาชนิด ระยะเวลาที่เหมาะสมที่จะไปเที่ยวชมอุทยานแห่งชาติจะอยู่ในช่วงเดือนพฤศจิกายน-เมษายน เพราะเป็นช่วงที่หมดฤดูมรสุม อากาศเย็นสบาย ท้องทะเลเรียบ ท้องฟ้าแจ่มใส โดยเฉพาะในช่วงเดือนพฤศจิกายน-กุมภาพันธ์ เป็นช่วงฤดูที่มีเต่าขึ้นมาวางไข่บริเวณชายหาดต่างๆ เช่น หาดโนยาง หาดไม้ขาว และหาดสาตุ

4.7.1 หาดโนยาง เป็นที่ตั้งที่ทำการอุทยานแห่งชาติ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว บ้านพักนักท่องเที่ยว ลานกางเต็นท์ ร้านอาหาร และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ชายหาดร่มรื่นด้วยทิวสนธรรมชาติและพรรณไม้ป่าชายหาด ชายหาดที่มีทรายขาวสะอาด น้ำทะเลสะอาดเหมาะแก่การเล่นน้ำ ชายฝั่งทะเลมีแนวปะการังน้ำตื้นที่ไม่ใหญ่มากนัก มีปลานานาชนิด

4.7.2 บริเวณท่าฉัตรชัย ซึ่งประกอบไปด้วยป่าชายเลน ป่าชายหาด และแนวหญ้าทะเล เป็นสถานที่สำหรับศึกษาหาความรู้ของประชาชน และนักเรียนนักศึกษา

4.7.3 หาดไม้ขาว เป็นหาดที่ยาวที่สุดในจังหวัดภูเก็ต อยู่ห่างจากที่ทำการอุทยานแห่งชาติ 8 กิโลเมตร แนวหาดเริ่มจากหาดโนยางผ่านสนามบินเรื่อยไปจนจดหาดทรายแก้ว มีทรายขาวติดต่อกันตลอดเกือบเป็นเส้นตรง เป็นหาดที่มีจ๊กจั่นทะเลซึ่งเป็นสัตว์ทะเลขนาดตัวเท่าแมลงทับ เปลือกและขาคู่ลักษณะเหมือนกุ้ง จ๊กจั่นทะเลมีสีกลมกลืนกับสีของหาดทราย

4.7.4 หาดในทอน อยู่ห่างจากที่ทำการอุทยานแห่งชาติไปทางทิศใต้ ประมาณ 6 กิโลเมตร แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ในทอนใหญ่ ซึ่งเป็นหาดเปิดออกสู่ทะเล จึงมีคลื่นลมแรง

กับในท่อน้อย มีลักษณะเป็นเว้าอ่าวที่งามแปลกตา หาดทรายขาวทอดโค้งออกจากตัวเกาะ เป็นเกาะกำบังคลื่นลมได้เป็นอย่างดี นับเป็นมุมสงบเหมาะสำหรับการพักผ่อน เล่นน้ำทะเล บนฝั่งร่มรื่นด้วยทิวสน

4.7.5 หาดทรายแก้ว อยู่บริเวณสะพานสารสินและสะพานเทพศิรินทร์ ซึ่งเชื่อมเกาะภูเก็ตและจังหวัดพังงาที่บ้านท่าฉัตรไชย เป็นหาดที่สวยงามและเงียบสงบ ชายหาดยาวประมาณ 3 กิโลเมตร แต่ลึกชัน ไม่เหมาะแก่การเล่นน้ำ แต่เหมาะแก่การพักผ่อนรับประทานอาหาร นอกจากนี้ยังมีป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์ปกคลุมพื้นที่ลึกเข้ามาในชายฝั่งทางทิศตะวันออกของหาด มีเส้นทางศึกษาธรรมชาติเข้าไปในป่าชายเลนระยะทางประมาณ 600 เมตร โดยทำเป็นสะพานไม้ยกพื้นสูง มีป้ายความรู้เกี่ยวกับป่าและสิ่งมีชีวิตในป่าชายเลนตามจุดที่น่าสนใจต่างๆ

4.7.6 เกาะกะทะ หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า เกาะทะ เป็นเกาะกลางน้ำ เมื่อเวลาน้ำลงจะมีชายหาดสามารถเดินลงไปเที่ยวหรือลงเล่นน้ำได้

4.7.7 เกาะแฉวง เป็นลักษณะของกองหินกลางทะเล บริเวณรอบๆ เกาะมีแนวปะการังและปลาทะเลสวยงามให้นักดำน้ำชมปะการังได้ทั้งแบบดำน้ำลึกและดำผิวน้ำบริเวณแนวปะการังหน้าอุทยานฯ เป็นพื้นที่สำหรับการดำน้ำแบบผิวน้ำ

4.7.8 บริเวณที่ทำกรอุทยานฯ เป็นเขตบริการนักท่องเที่ยว การให้ความรู้ทั่วไปแก่นักท่องเที่ยว

4.7.9 บริเวณค่ายลูกเสือ ใช้สำหรับกิจกรรมพักผ่อน โดยมีป่าชายหาดทางด้านหลังเป็นบริเวณที่สามารถจัดเส้นทางเดินป่าชายหาดเส้นทางสั้นๆ ได้

4.7.10 บริเวณเขตบริการ ซึ่งเป็นบริเวณร้านค้า ร้านขายของที่ระลึก ซึ่งอยู่ในบริเวณด้านข้างสถานีตำรวจเก่า ที่ทางอุทยานฯ มีโครงการที่จะย้ายร้านค้าที่อยู่บริเวณชายหาดหน้าโรงแรมคราวน์ในยางและเฟอร์ลิวิลเลจออกมา

4.7.11 บริเวณอ่าวทุ่งหนุง แหลมปอ เกาะปลิง มีนักท่องเที่ยวเดินเล่น หรือไปตกปลา